

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/553/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812213597
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3812213597.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s. r .o. so sídlom Bratislava, Údernícka 5, IČO: 35 724 803, zast. K. IČO: XX XXX XXX proti odporcovi: I. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom O., B. XX/XX, zast. G., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: M. zast. G., IČO: XX XXX XXX, o zaplatenie 659,23 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 2. mája 2013, č.k. 15C/18/2013-95, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti, t. j. vo výroku o povinnosti navrhovateľa zaplatiť odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania, **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ **j e p o v i n n ý** zaplatiť odporcovi náhradu trov odvolacieho konania v sume 9,30 Eur, do troch dní, na účet jeho právneho zástupcu.

Navrhovateľ **j e p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania v sume 9,30 Eur, do troch dní, na účet jeho právneho zástupcu.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom zamietol návrh a rozhodol o náhrade trov konania tak, že uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania v sume 147,57 Eur a povinnosť zaplatiť odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na jeho strane náhradu trov konania 91,92 Eur do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Svoje rozhodnutie o náhrade trov konania odôvodnil konštatovaním, že odporca a vedľajší účastník na jeho strane boli v konaní plne úspešní, a náhrada trov konania im patrí podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. O výške náhrady trov právneho zastúpenia rozhodol okresný súd podľa Vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

Proti uzneseniu okresného súdu, a to výroku, ktorým bola uložená navrhovateľovi povinnosť zaplatiť odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhrada trov konania, podal v zákonnej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie navrhovateľ, ktorý navrhol jeho zmenu tak, že odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi nebude náhrada trov konania priznaná. Poukázal na to, že cieľom Združenia na ochranu občana spotrebiteľa je kolektívna ochrana spotrebiteľov, podávanie žalôb podľa zákona o ochrane spotrebiteľa, zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka. Vyslovil názor, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Podľa údajov registrácie Ministerstvo vnútra SR samotné združenie má v radoch členov, ktorí evidentne majú právnické vzdelanie. Združenie na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z.z. majú pritom možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Tieto právne závery ustálil aj Krajský súd v Bratislave vo svojom rozhodnutí sp. zn.

5Co/26/2012 a sp. zn. 3Cob/259/2011, keď v obdobných prípadoch nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia. Ako vyplýva z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z.z., cieľom novelizácie O.s.p. bolo posilniť ochranu spotrebiteľa v sporoch, vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv, a umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby, najmä združenia na ochranu spotrebiteľov. Podľa jeho názoru úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne aj personálne vybavené. Podľa jeho poznatkov združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, a to oznámením o vstupe združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Z uvedeného je zrejmé, že pred zasláním oznámenia o vstupe do konania združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade a navyše vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, významných skutočností, vzťahujúcich sa na predmet sporu. V tejto súvislosti poukázal na právny názor, vyjadrený Krajským súdom v Košiciach v rozhodnutí sp.zn. 6Co/141/2012 a Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 17Co/91/2012. V závere preto vyslovil názor, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, preto ich náhrada vedľajšiemu účastníkovi nepatrí. Združenie v predmetnom konaní nevystupuje ako splnomocnený zástupca odporcov, pričom títo o vstupe združenia do konania pravdepodobne ani nemali žiadnu vedomosť.

Vedľajší účastník a odporca vo svojom vyjadrení navrhli uznesenie okresného súdu vo výroku o náhrade trov potvrdiť a priznať im náhradu trov odvolacieho konania. Považovali za absurdné, že žalobca ako účastník konania, zastúpený advokátom, upiera právo na zastúpenie advokáta inému účastníkovi. Vyslovili aj názor, že vedľajší účastník svojou činnosťou naplňa aj vysoké ciele politiky EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľov (článok 169 Lisabonskej zmluvy, článok 38 Charty základných práv EÚ, príslušné smernice EÚ a rozsudky Súdneho dvora EÚ, vnútroštátna právna úprava, najmä zákon o ochrane spotrebiteľov). Ak má právo na zastupovanie advokátov na napĺňanie cieľov pri ochrane spotrebiteľov v praxi realizovať, je preto potrebné, aby mu súdy priznávali náhrady trov konania tam, kde mu na náhradu trov konania vznikli podmienky. V tejto súvislosti dal do pozornosti rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-279/09, z ktorého vyplýva, že združenie na ochranu spotrebiteľa má právo na advokáta, aj na náhradu trov konania. Dali do pozornosti aj novelizované znenie ustanovenia § 137 O.s.p., podľa ktorého im výslovne patrí náhrada výdavkov za zastupovanie advokátom. Pre aplikáciu ust. § 150 nevideli zároveň podmienky stanovené zákonom. Vyslovili ďalej názor, že opodstatnenie združenia vstupovať do konaní v procesnej pozícii vedľajšieho účastníka podľa § 93 ods. 2 O.s.p. je zákonným oprávnením, ktoré nemôže žalobca v žiadnom prípade spochybňovať ani relativizovať. Je vecou samotného združenia, či bude spotrebiteľov v súdnych konaniach zastupovať na základe plnomocenstva podľa § 25 ods. 2 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, alebo bude do konaní vstupovať ako vedľajší účastník na ich podporu podľa ust. § 93 ods. 2 O.s.p., lebo obe formy ochrany spotrebiteľa sú zo strany združenia rovnocenné. Citoval rozhodnutia viacerých krajských súdov SR, ktoré vedľajšiemu účastníkovi priznávali náhradu trov konania.

Krajský súd preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. v medziach odvolania, t.j. vo výroku o náhrade trov odporcu a vedľajšieho účastníka a zistil, že v tejto napadnutej časti je potrebné rozsudok okresného súdu potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pretože je vo výroku vecne správny. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 1 a ods. 2 O.s.p., podľa ktorých možno v tejto veci rozhodnúť bez nariadenia pojednávania.

Preskúmaním zistil, že súd prvého stupňa opodstatnene považoval trovy odporcu a vedľajšieho účastníka za účelne vynaložené na uplatňovanie alebo bránenie práva. Ustanovenie § 93 ods. 2 O.s.p. umožňuje, aby ako vedľajší účastník sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastnila občianskeho súdneho konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. S účinnosťou od 15. októbra 2008 zákon zaviedol druhú skupinu subjektov, ktoré môžu vystupovať ako vedľajší účastníci v konaní. K tejto tzv. druhej skupine subjektov vedľajšieho účastenstva, na rozdiel od prvej skupiny vedľajšieho účastníctva, v ktorej musí ísť o hmotnoprávny záujem vedľajšieho účastníka na výsledku konania, sa hmotnoprávny záujem na výsledku konania neskúma. Legitimáciu na vstup vedľajšieho účastníka do konania dáva samotný zákon, keď ako vedľajší účastník vystupuje právnická osoba. Sú to aj prípady sporov o ochrane spotrebiteľa, keď na strane spotrebiteľa môže

vystupovať právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana spotrebiteľských práv podľa zákona č. 505/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Do konania môže v zmysle ust. § 93 ods. 3 O.s.p. vstúpiť buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov, urobenú prostredníctvom súdu. Podľa odseku 4 citovaného zákonného ustanovenia má vedľajší účastník v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, avšak koná iba sám za seba. Vychádzajúc z výkladu Ústavy a zákona o ochrane spotrebiteľov o tom, že súčasťou ochrany spotrebiteľa v konaní pred súdom je aj účasť vedľajšieho účastníka, opodstatňuje záver, že združenie spotrebiteľov, keď uplatní základné právo na súdnu ochranu, má zásadne právo aj na náhradu trov konania, ktoré súvisia s právnou pomocou, poskytovanou advokátom. Takáto náhrada by mohla byť nepriznaná len v prípade, ak niektoré úkony právnej pomoci, spočívajúcej v zastúpení advokátom, boli zbytočné, resp. neúčelné, ale táto náhrada nemôže byť nepriznaná len na základe toho, že združenie spotrebiteľov sa dalo v konaní pred súdom zastúpiť advokátom. Súd prvého stupňa preto v danej veci správne uzavrel, že vo veci samej neúspešný navrhovateľ je povinný uhradiť v zmysle ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania. Za účelne vynaložené trovy v súlade so súdnou praxou potom považoval odmenu za prevzatie a prípravu zastupovania podľa § 14 ods. 1 písm. a/ (prevzatie a príprava zastúpenia alebo obhajoby, vrátane prvej porady s klientom), písm. b/ (písomné podanie na súd alebo iný orgán vo veci samej), písm. c/ (účasť na pojednávaní), a to vo výške podľa § 10 ods. 1 citovanej vyhlášky, ako aj režijný paušál, priznaný podľa § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky, náhradu cestovného podľa § 16 ods. 4 citovanej vyhlášky a straty času podľa § 17 ods. 1 citovanej vyhlášky.

V odvolacom konaní tak boli úspešní odporca a vedľajší účastník na jeho strane, ktorí majú právo na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p., v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p., pričom trovy spočívajú v odmene za 1 úkon podľa § 14 ods. 3 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. (odvolanie proti rozhodnutiu, ak nejde o rozhodnutie vo veci samej a vyjadrenie k takémuto odvolaniu vo výške 1/2 základnej tarifnej odmeny). Sadzba tarifnej odmeny za 1 úkon právnej služby pri základe 239,49 Eur (hodnota trov konania, ktoré sú predmetom odvolacieho konania) predstavuje podľa § 10 ods. 1 vyhlášky 21,58 Eur : 2, t.j. 10,79 Eur + režijný paušál 7,81 Eur, spolu 18,60 Eur. Uvedenú náhradu trov konania žiadali odporca a vedľajší účastník priznať každý v jednej polovici, čo predstavuje 9,30 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.